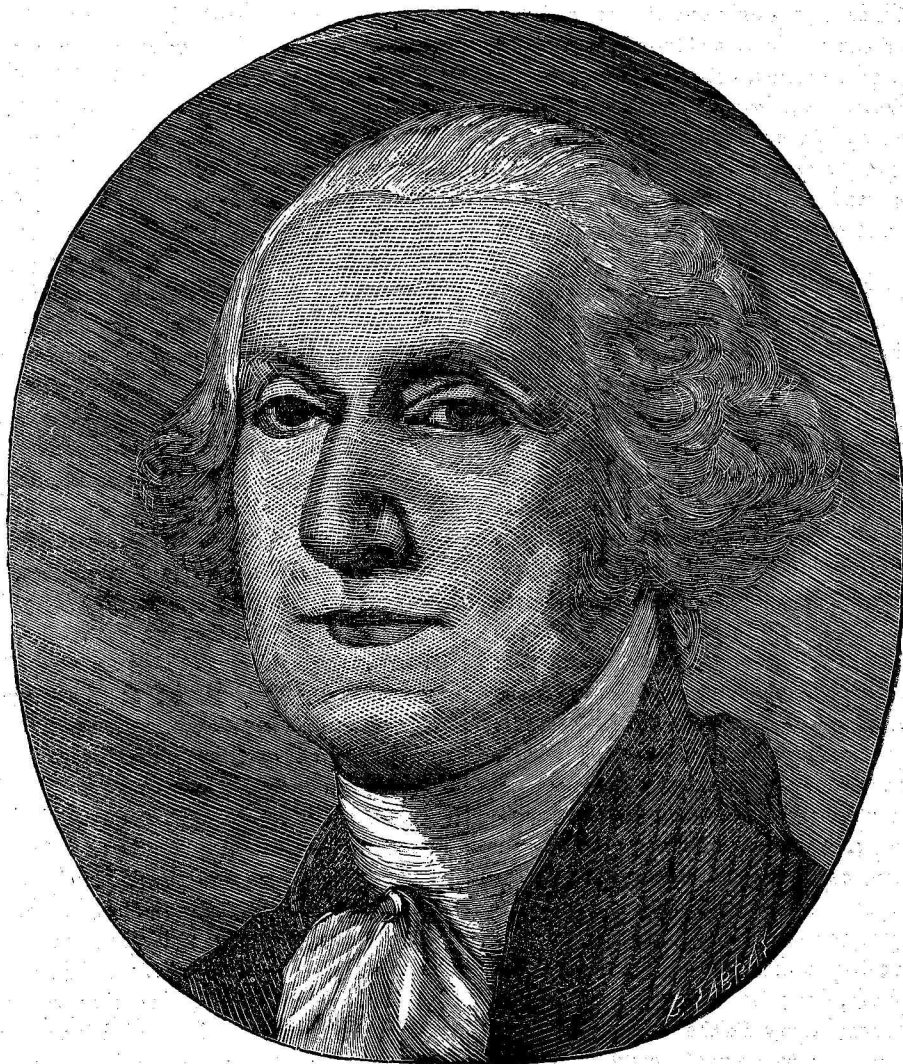

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Φυσικῶς ἡ φυλὴ δὲν μεταβλήθη διόλου· καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγνωρίζει τις τοὺς ἀρχαίους τύπους παρὰ τοῖς κατοικοῖς πολλῶν ἐπαρχιῶν. Τὸν Βοιωτὸν μὲ τὸ βαρὺ βάδισμά του, δι' ὃ ἐγένετο ἀντικείμενον χλευσῆς παρὰ τοῖς λοιποῖς Ἑλλήσι· τὸν Ἀθηναῖον

ἔτι ἐν ἑαυτῷ τὸ αἶσθημα τῆς ἰσότητος καὶ πάντοτε μεμεθυμένος ἐκ τῆς διαλέκτου του συζητεῖ ἀπαύστως ὡς νὰ εὐρίσκετο ἔτι ἐν τῇ Ἀγορᾷ. Ταπεινοῦται πολλάκις μέχρι τῆς κολακείας· πλὴν, οὐχὶ ἐκ πεποιθήσεως, ἀλλ' ἐνεκα τῆς γλαφυρότητος τῆς γλώσσας. Τέλος ὡς ὁ ἀρχαῖος Ἕλλην θέτει πολλάκις τὰ νοητικὰ προτέρηματα ὑπεράνω τῶν ἠθικῶν. Ἐχὼν ὡς παράδειγμα «τὸν πανούργον Ὀδυσσεά» τὸν ἥρωα

Οὐδαιχτων.

νεανίαν μὲ τὸ φιλάρεσκον, τὴν χάριν, καὶ τὸ ἐλευθέριον βάδισμά του, ὅπερ ἀποθαυμάζει τις ἐν τοῖς ἱππεῦσι τῶν ζωοφόρων τοῦ Παρθενῶνος καὶ τὴν Σπαρτιάτιδα τηροῦσαν ἔτι τὴν παρὰ ταῖς Δωριεῖσι παρθένοις ἐξυμνηθεῖσαν ζωηρὰν καὶ θερμὴν ἐκείνην καλλονήν. Ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν οἱ νεώτεροι δὲν διαφέρουσιν ἐπίσης τῶν προγόνων αὐτῶν. Ὡς οἱ πρόγονοί του, ὁ τῶν ἡμερῶν μας Ἕλλην εἶναι ἐραστὴς ἀσταθῆς, ῥέπων πρὸς τοὺς νεωτερισμοὺς, περίεργος τῶν παραδόξων θεατῆς· ἀπόγονος πολιτῶν ἐλευθέρων, τῇ εἰ

τῶν Ὀμηρικῶν ῥαψωδιῶν γνωρίζει νὰ ψεύδεται εὐφυῶς καὶ νὰ ἀπατᾷ μετὰ χάριτος· δι' αὐτὸν ὁ φιλαλήθης Ἀναρχᾶν, καὶ ὁ «βραδύς μὲν εἰς ὑπόσχεσιν, πιστὸς δὲ εἰς ταύτην, ἀφ' οὗ δέθῃ» Μανιάτης εἶναι ιδιότροποι ἐπαρχιωταί. Ἐν τῶν κυριωτέρων ἐπίσης χαρακτηρηστικῶν, διακρίνον τὸν ἀρχαῖον ὡς καὶ τὸν νεώτερον Ἕλληνα ἀπὸ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαίων εἶναι ὅτι δυσκόλως καὶ σπανίως ἀφίνει ἑαυτὸν ἔρμαιον τῶν παθῶν του ἐκτὸς τοῦ πατριωτισμοῦ. Ἐπὶ πλέον ἀγνοεῖ τὴν μελαγχολίαν ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν καὶ ζῇ